

[Udenrigsministeren.]

løbende politik undgår af frygt for fremskridtets politiske konsekvenser at alliere sig med reaktionære elementer og derved at tvinge de progressive kræfter ud i en udenrigspolitisk radikalisme, som sætter magtbalancen i verden på spil og dermed truer verdensfreden. Vi må ved vort eksempel, ved en liberal holdning til politiske og økonomiske systemer og standpunkter, som er forskellige fra vore, og ved bidrag til en stadig fremadskridende åndelig og materiel udvikling hjælpe de lande, der her er tale om, til frit at finde deres vej mellem de kræfter, der udefra søger at influere på dem. Denne betragtning er imidlertid af langsigtet karakter — såvel tilbage- som fremadskuende — og har kun indirekte indflydelse på den øjeblikkelige magtpolitiske konflikt.

For disse synspunkter har regeringen tidligere ved adskillige lejligheder givet udtryk såvel i folketinget som udenfor, herunder også i NATO.

Når NATO-aspektet specielt er draget frem, finder jeg anledning til yderligere at fremhæve to forhold: for det første at NATO er en alliance til forsvar af et bestemt geografisk område, som ikke omfatter Vietnam, og at der ikke fra amerikansk side på noget tidspunkt hverken i eller uden for NATO er fremkommet nogen anmodning til Danmark om at støtte den amerikanske politik i Vietnam. For det andet at det for Danmark som medlem af NATO må være af afgørende betydning, at USA lever op til sine traktatmæssige forpligtelser til forsvar for andre lande.

Af *H. C. Toft* til økonomiministeren (23. august 1965):

„Vil ministeren oplyse, hvornår der bliver udpeget en ny formand for „udvalget vedrørende udflytning af statsinstitutioner“?“

Da arbejdet i udflytningsudvalget formentlig har været standset i nu over et år, først fordi et medlem udtrådte af udvalget og dette senere skulle suppleres med repræsentanter for de kommunale organisationer, og senere igen fordi formanden for udvalget trådte tilbage, anmoder jeg ministeren om

at oplyse, hvornår der udpeges en ny formand for udvalget, så dette kan komme i gang med opgaverne. I det forløbne år er arbejdet tillige blevet forsinket ved, at udvalget dengang sorterede under statsministeriet, derefter flyttede til indenrigsministeriet og nu sidst til økonomiministeriet. Det var ikke flytning af denne art, vi ønskede at fremme, men en udflytning af statsinstitutioner bort fra hovedstadsområdet, så de kunne bidrage til egnsudvikling i andre dele af landet. Derfor opfordrer jeg ministeren til at drage omsorg for, at arbejdet i udvalget nu kommer i gang med de egentlige arbejdsopgaver. Det er jo ikke sket indtil nu.

Økonomiminister *Henry Grünbaums* svar (27. august 1965):

Til det ærede medlems spørgsmål om, hvornår der bliver udpeget en ny formand for udflytningsudvalget, skal jeg oplyse, at udvalget — som det ærede medlem også omtaler — i juli måned i år overførtes til økonomiministeriet i forbindelse med overførslen fra finansministeriet bl. a. af statens lønnings- og pensionsvæsen. Som bekendt overførtes samtidig til økonomiministeriet spørgsmålet om nedsættelse af det nye administrationsråd, som den højtærede finansminister redegjorde for over for det høje folketing den 19. maj 1965, og da der i udflytningsudvalgets overvejelser jo i høj grad må indgå en væsentlig hensyntagen til mulighederne for en effektivisering af administrationen gennem dekoncentration, fandt regeringen det naturligt at lade spørgsmålet om dette udvalgs fremtidige arbejde indgå som et led i overvejelserne omkring nedsættelsen af administrationsrådet. Dette er endnu ikke nedsat, men så snart forskellige afsluttende overvejelser har fundet sted, vil også de uafklarede problemer omkring udflytningsudvalget forhåbentlig kunne finde en afklaring.

Af *Børge Schmidt* til indenrigsministeren (24. august 1965):

„Har ministeren, foranlediget af den senere tids indbrud på apoteker efter narkotika, planer om at indskærpe apotekerne, at sådanne stoffer opbevares på en mere betryggende måde?“